

IN Network spojuje partnery v rozvojových a rozvinutých zemích v nesení evangelia, učednictví a službě okolnímu světu
Nadace Mezinárodní potřeby je součástí sítě mezinárodní společnosti IN Network, působící v 37 zemích světa

Milí přátelé,

hlásíme se Vám s čerstvými zprávami z práce naší nadace, jejíž jste součástí.

- Dvě události ve stručnosti charakterizují uplynulé období:
  - procházeli jsme nečekaným poklesem zdrojů pro program Zdravá mládež; nejsme ještě „venku“, ale mnozí jste nám pomohli a spolu s Vámi jdeme stále dál!
  - naše pomoc do zahraničí převýšila výši prostředků, které dostáváme na naší českou práci. Přitom jsme v ČR vydali více než v předchozích letech, a tak celková výše našich nadačních příspěvků v roce 2007 dosáhla téměř 3 milionů korun. To, o čem se nám na začátku ani nesnilo, se díky sílící štedrosti dárců v naší zemi stalo skutečností. Víte, že my, Češi, jsme velmi štedří? Totiž, Vy (čeští) dárci jste velmi štedří...
- Před Vánoce jsme všem dárcům Dálkové adopce PLUS posílali dotazník k upřesnění kontaktních údajů, k získání Vašich názorů na naše informační materiály a k poskytnutí možnosti, abyste nám cokoliv sdělili. Děkujeme všem, kteří nám jej vrátili vyplněný. Byl to krásný vánoční a novoroční dárek. Vaše připomínky a náměty nás motivují a ukazují, jak dál.
- V programu Zdravá mládež čelíme historickému propadu zdrojů kvůli nečekané krizi světových finančních trhů a americké ekonomiky. Zlé věci jsou podle jednoho biblického výroku k dobrému milujícím Boha. Dnes s pohnutím vidíme,

že na naši výzvu přispěla řada dárců z ČR na Zdravou mládež, a neopominu jedinou příležitost, abych nedodal, že si toho velmi vážíme a jsme tím povzbuzeni. Také partneři v IN Network nám poskytli jednorázovou pomoc pro letošní rok. Avšak – dovoluňte mi mluvit v konkrétních číslech: stále nám v letošním rozpočtu chybí zhruba 200 000 Kč. Nechceme se ale vzdát a nechat naše cenné spolupracovníky bez pomoci. Pomožte nám prosím i Vy. Právě v této době se nám podařilo vytvořit prezentační materiál o programu Zdravá mládež a každému Vám jeden přikládáme. Možná s ním můžete oslovit i Vaše přátele či sbory? Na vyžádání Vám můžeme poslat větší množství.

- Reagovali jsme zkraje roku na rychlý pokles hodnoty amerického dolaru. Zvýšili jsme částku, kterou odesíláme dětem do zahraničí v USD a také nyní podporujeme více dětí z našeho rezervního fondu. Tento fond má „cenu zlata“ pro děti, které ztratí či ještě nemají osobní dárci. Během roku vyhodnotíme, jaký dopad mají makroekonomické změny na naše partnerské země a jak upravíme výši naší podpory do budoucna.

Děkujeme Vám za Vaši přízeň a moc si Vás vážíme!

Váš Mgr. Petr Horáček

OHLASY Z DOTAZNÍKŮ

Uvítali byste více pohledů do zákulisí naší nadace.

Občas o sobě dáme něco vědět v našich Čerstvých zprávách, ale šetříme místem a vlastně píšeme především o práci, kterou podporujete. Ptáte se, jak to ale vypadá v naší kanceláři? „Ani se neptejte,“ – říkáme s trochou humoru. Někdy nám ovšem humor dochází, když nevíme, kam dříve skočit. Často nám někdo z Vás napíše pár povzbudivých řádků a to je takový benzín, který tohle „auto“ žene dál. Díky! A abychom mluvili konkrétně, nadace je v zajímavém období nárůstu (meziročně kolem 60%) objemu naší pomoci do zahraničí. Také náš český program se stal známější a přijíždějí nám hosté – partneři z IN Network. V posledních dvou letech jsme investovali do našeho rozvoje a posílení kapacity, jak personální, tak technické. Největší výzvou v současné době je patrně budování naší vnitřní databáze v programu Microsoft Access, kterou chceme s (dobrovolnou) pomocí zkušeného odborníka naprogramovat přesně podle našich potřeb a projektů. Této práci se věnuje Daniela.

V posledních letech také hovoříme na správní radě o potřebě navštívit naše zahraniční projekty. Zatím jsme ve stadiu zvažování nákladů a druhá věc, jako vždy, je čas a kapacita.

Doporučujete nám na základě vybraných financí podporovat více dětí v dané zemi.

Tak to už vlastně od července 2006 děláme. Říkáme tomu

„rezervní fond“, který vznikl díky mimořádným darům a také z přebytků při pohybu kurzu koruny vůči americkému dolaru. Máme přesné postupy, jak tento fond spravovat a sledovat, aby byl přiměřený velikosti našeho programu.

Rezervní fond je cenným řešením pro případ, kdy dosavadní dárci z nějakého důvodu skončí s podporou. Díky němu nemuselo za dobu naší činnosti žádné dítě přestat chodit do školy kvůli tomu, že bychom jej nemohli podporovat. Obvykle z něj také můžeme začít podporovat nové děti do té doby, než pro ně najdeme jeho „adoptivního rodiče“ v ČR.

Proto se v praxi někdy stává, že nový dárci dostane dopis od dítěte, který je adresován „rezervnímu fondu“ nebo „INCZ“. Prosím, mějte pochopení pro tyto děti, které příliš nerozumí našim termínům a složitějším věcem. Někdy dítě napíše dopis, který je takto nadepsán, protože k němu doposud nedorazila informace o tom, že má již svého dárci. V tom případě Vás moc prosíme za prominutí...

Rádi byste dostávali častější a osobnější zprávy od dětí.

Jejich sny a okolnosti, ve kterých žijí, by si přál znát jiný dárci. Tomu ze srdce rozumíme. Neradi Vás zklameme, přesto jsou okolnosti, které ani při nejlepší vůli nemůžeme změnit. Zprávy určitě nebudou častější, to kvůli udržení nízkých nákladů na zajištění zpráv. Může se stát, že i když dítě napíše dopis nebo

přání, může to působit neosobně. Je to otázka kultury, zvyklostí i jazykových vlivů. Také se to může lišit podle země, ze které dítě je. Dítě třeba neví, co napsat, a nelze čekat, že mu poradí škola nebo rodiče, kteří jsou často negramotní...

Největší problém je patrně v tom, že děti žijí v takových podmínkách a v „jiném světě“, kde se řeší mnohem základnější problémy. Proto neumí psát o sobě, natož pak o svých prožitcích nebo dokonce snech.

Kdo si však přesto velmi přeje dopisovat si s podporovaným dítětem, máme doporučení: Děti z Filipín si rády dopisují se svými dárci. Pokud napíšete filipínskému dítěti dopis, je velká naděje, že Vám odpoví (a to navíc nad povinné 4 zprávy ročně). Je znát,

že angličtina tam je kromě filipínštiny úředním jazykem.

Přejete si setkat se s pracovníky nadace a s lektory projektu Zdravá mládež,

např. při návštěvě hostů ze zahraničí. Určitě Vám dáme vědět, jakmile k takovému setkání bude příležitost! V loňském roce se nám velmi líbilo dvoudenní soustředění spolupracovníků Zdravé mládeže a letos s ním někdy v září opět počítáme. Pozveme sem i každého, kdo se zajímá o tento typ práce a rád by se inspiroval.

VÁNOČNÍ SBÍRKA 2007 VYNESLA JEŠTĚ VÍCE!

Ještě mnohem více, než jsme dárcům této sbírky už napsali, vynesl 4. ročník této sbírky. A to proto, že jsme před několika dny dostali dodatečný dar jednoho dárců: 14 600,- Kč na matrace a prostěradla pro ugandské děti (ten odesíláme do Ugandy zvlášť v dubnu, protože ostatní dary už byly odeslány v únoru 2008).

Celkem jsme od Vás dostali rekordních 118 510,50 Kč; největší částka, 42 465 Kč, byla určena pro Zdravou mládež.

Celkové (opravené) výnosy i podrobnosti témat sbírky stále najdete

na našich webových stránkách <http://www.incz.info/12-03.htm>. Do tohoto 4. ročníku Vánoční sbírky přispělo 38 dárců, 28 z nich bylo rodin nebo osob a 10 bylo sborů křesťanů.

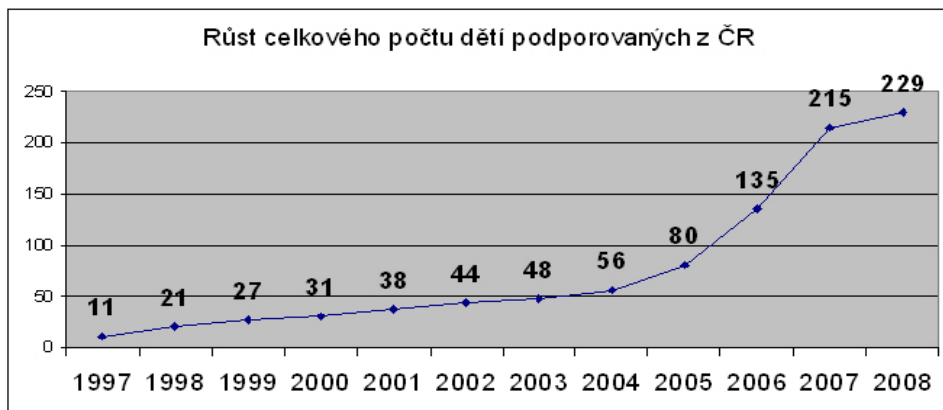
Radost navíc nám přináší to, že i když se o to nesnažíme, díky této sbírce se o nás dozví noví lidé. Už se stává tradicí, že se později často zapojí do některého z našich programů a stanou se z nich dárci pravidelní.

DÁLKOVÁ ADOPCE PLUS

Jak rosteme

Nadaci bude letos na podzim 13 let. (Pro ty, kteří mají rádi přesnost: Nadace Mezinárodní potřeby byla zaregistrována od 10. 10. 1995 u občanskosprávního odboru Obvodního úřadu

v Praze 10, později stejným odborem Obvodního úřadu Praha 9, teprve od 22. 3. 1999 jsme podle zákona o nadacích zapsáni v nadačním rejstříku.) V následujícím grafu vidíte růst programu Dálková adopce PLUS:

Jednotlivé země jsme začali podporovat v roce:

Nepál: 1997
Filipíny: 2000
Srí Lanka: 2005
Uganda: 2007

Kolik dětí z kterých zemí podporujeme

Podpor. země	Dětí celkem	Počet dětí podporovaných jednotlivými dárcovskými zeměmi IN Network								
		ČR	USA	Kanada	N. Zéland	V. Británie	Holandsko	Austrálie	Monako	Švýcarsko
Nepál	359	106	100	92	31	20	10	-	-	-
Filipíny	906	67	7	123	361	8	-	339	1	-
Srí Lanka	653	17	54	138	122	64	-	248	-	10
Uganda	1813	36	106	620	474	271	12	294	-	-

Děkujeme Vám všem! Mnozí dárci jsou s námi už celých 10 let. Když se podíváme, které země stojí v podpoře s námi, jsme na Vás, české dárci, opravdu nesmírně hrdí!

Ostatní dárcovské země většinou podporují ještě další země, nejen ty, co my.

NOVINKY A ZMĚNY V DÁLKOVÉ ADOPCI PLUS

Změna termínů odesílání dárkového fondu

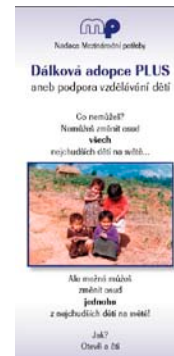
Dárkový fond jsou Vaše finanční dary, které, chcete-li, darujete navíc nad pravidelnou podporu. Slouží na dárky pro všechny děti bez rozdílu. Dárkový fond odesíláme 4x ročně do země dítěte, a to takto: dary došlé na náš účet do 10. 2., do 10. 5., do 10. 9. a do 10. 11. každého roku. Chcete-li tedy přispět např. na vánoční dárky pro všechny děti, prosím zašlete svůj příspěvek tak, abychom ho měli na účtu do 10. 11. Změnu z prosince na listopad si vyžádal odesílací termín a také možnost, že podpořené země budou vědět podrobně už v listopadu, s jakými prostředky mohou před Vánoce počítat.

Připomínáme, že dary do dárkového fondu se posílají s variabilním symbolem „Vašeho“ dítěte. Takový dar označte nejlépe už v příkazu v bance (do zprávy pro příjemce uveďte účel platby: dárkový fond). Nebo nám datum odeslání a částku, kterou jste nám zaslali do dárkového fondu, sdělte jinak.

Propagační materiály k projektu Dálková adopce PLUS

Kdo ještě máte zájem objednat si u nás náš letáček a plakát,

udělejte to. Na našich webových stránkách přímo na <http://www.incz.info/04-13.htm> si je můžete prohlédnout a přečíst si celý text. Materiály zasiláme zdarma, případně nám na ně můžete dobrovolně přispět, chcete-li. Plakát je buď ve formátu A3 nebo A4. Leták je A4 složený na třetiny. Obojí je vhodné do škol, ordinací, firem, informačních center, knihoven, sborů a dalších míst, která Vás napadnou, samozřejmě za souhlasu majitele. Dále i pro Vaše případné známé, chcete-li jim o nás povědět.

ZE SRÍ LANKY

Zvláštní příloha: Kde žijí srílanské děti

Odpověď zní: v chudinském slumu poblíž města Mount Lavinia. Všichni obyvatelé slumu jsou pod hladinou chudoby, podvýchá je tam běžná.

Přílohu zasiláme dárcům podpory srílanských dětí. Text i velké barevné fotografie najdete na našich webových stránkách přímo na <http://www.incz.info/04-03-08NEW2.htm>. Ostatním zájemcům zašleme vytištěnou přílohu na vyžádání.

Největší nouze:

Srí Lanka mezi 10 nejzávažnějšími humanitárními krizemi světa

Srí Lanka se v r. 2008 dostala na tento seznam, který sestavila mezinárodní organizace Lékaři bez hranic (Medecins sans frontieres). Řadu zajímavých a podrobných reportáží ze Srí Lanky včetně fotogalerií a zvukových záznamů k tomuto dlouhodobému projektu zveřejnil na svých webových stránkách Český rozhlas Leonardo: <http://www.rozhlas.cz/lekari/srilanka>.

Srílanská pobočka IN Network

Tamilští povstalci bojují od r. 1983 za svůj nezávislý stát na severu a východu srílanského ostrova a násilí si až dosud vyžádalo více než 70 000 obětí. Největší problémy jsou právě v uvedených místech, kdežto podpora dětí probíhá na jihozápadě země.

Současná občanská válka na Srí Lance nepřerušila a nepřerušit křesťanské vzdělávání. Programy – které naopak rostou – jsou spravovány místními lidmi, a proto jsou tak bezpečné, jak jen mohou být.

Mnohé ze srílanských dětí nemohou kvůli veliké chudobě vůbec chodit do školy, protože si jejich rodiny nemohou dovolit zaplatit jim uniformy a přepravu na místo výuky.

Podporu tak potřebují třeba tito srílanští chlápci a řada dalších:

Amith Kumara Agampodige

Narozen 31. prosince 1995.

Amith Kumar navštěvuje Harrisonovo centrum péče o děti provozované IN Network na Srí Lance. Chodí do 7. třídy. Baví ho hrát kriket. Ve škole dává přednost matematice. Pochází z buddhistické rodiny. Má bratra a sestru. Rodina žije v chudinském slumu Badowitta na předměstí města Mount Lavinia (jižně od hl. města Colomba). Otec pracuje jako dělník, matka je v domácnosti. Příjmy rodiny jsou nedostatečné. Podpora dá chlapci šanci získat vzdělání, potravinovou pomoc, ošacení a další potřebnou péči. Amith Kumara už našel dárcе poloviny podpory a hledáme dárcе zbývajících 350 Kč měsíčně.

Anushka Dulshan Loku Gamaralage

Narozen 20. března 2005.

Anushka Dulshan navštěvuje předškolní oddělení v křesťanském Harrisonově centru péče o děti. Nejvíce ho baví hrát si s hračkami a rád vybarvuje obrázky. Je z buddhistické rodiny. Má 3 starší sourozence – jednoho bratra a 2 sestry. Rodina žije v chudinském slumu Badowitta na předměstí města Mount Lavinia (jižně od hl. města Colomba).

Matka je v domácnosti a otec pracuje jako dělník. Rodina má nedostatečné příjmy. Vaše podpora mu poskytne vzdělání, výživu a zároveň mu umožní pobývat v křesťanském prostředí a setkávat se s evangeliem. Rozvinutá předškolní výchova IN Network dětem umožňuje nastoupit jednou do školy s mnohem lepšími výchozími podmínkami.

Co změní podpora

Díky podpoře mohou děti chodit do křesťanského Harrisonova centra péče o děti. Rozvinutá předškolní výchova IN Network tyto děti vymaní z hrozby podvýživy, dá jim pomoc ve formě potravin,

ošacení a další potřebné péče a umožní jim později nastoupit do základní školy s mnohem lepšími výchozími podmínkami. Školáci chodí do stejného centra odpoledne a účastní se kvalitního doučování v angličtině v nesrovnatelně lepších podmínkách, než jaké jim může dát mizerná státní škola a zázemí doma ve slumu. Program podpory dětí pomáhá platit za jejich vzdělání. Pobočka IN Network pomáhá dokonce i matkám. Když přivádějí děti do školy, zůstanou v centru na výuku a trénink pracovních schopností (je určen právě pro dospělé), takže tyto ženy dostanou praktickou pomoc, aby zvýšily svou šanci rozvinout samy sebe a svou schopnost najít si práci.

Zároveň si však nemůžeme nechat pro sebe, že právě nutné podmínky, v nichž tyto krásné děti vyrůstají, přinášejí situace, na které my v ČR nejsme zvyklí. Tamní lidé se poměrně často stěhují. Rodiče dítěte mohou být ke stěhování donuceni různými nepříznivými okolnostmi. Nejčastěji se stěhují kvůli finanční nouzi a růstu životních nákladů, nebo hledají práci. Mají jen nepatrný majetek, a tak jejich stěhování je velmi jednoduché: opouští, v kterém bydlí, není až na vzácné výjimky jejich, jednoduše ho opouští, a pak zbývá jen pár kousků ošacení a možná nádobí a dalších drobných věcí. Tím, že se rodina odstěhuje mimo dosah pobočky IN Network, dítěti už není možné dál pomáhat, protože je znemožněna zpětná vazba k dítěti, zvláště získávání zpráv od něj. Víme, že to pro Vás, jako dárců, může být tvrdá skutečnost, tak jako pro nás – jen si vždy uvědomujeme, jak je naše pomoc pověstnou kapkou v moři. Nemáme věci pod kontrolou, přestože se snažíme pomoci, jak můžeme. Ale lépe dělat to málo, co můžeme, než nic.

Nová budova

Rodiče a učitelé z Harrisonova centra péče o děti v Colombu jsou moc vděční za novou přístavbu školy IN Network, která byla postavena díky dárcům z Kanady

Na fotografii: Nová třída plně vybavená nábytkem

a dalších zemí. Nemajetné rodiny toužící po tom, aby jejich dítě bylo přijato do této školy, se nebudou muset bát nepřijetí kvůli nedostatku místa. Děti mohou chodit do nové budovy, kde přibýlo 13 tříd.

Sara van de Pol, dobrovolnice IN Network z Kanady, která na Srí Lance pracovala 4 týdny

Ohlasy z rodičovského dne

Naši srílánští kolegové pořádají každoročně tzv. rodičovský den pro rodiče podporovaných dětí. Přichází naprostá většina rodičů, nejčastěji matky. Při jednom z takových setkání se rodičů zeptali: „Proč jste poslali své dítě do tohoto programu?“ „Co se vám nejvíce líbí ze služeb, které poskytujeme?“

Informace, které dostali, byly velice plodné. Skoro všichni rodiče řekli, že děti posílají do srílanského programu zaprvé kvůli velmi dobrému vzdělání, které děti obdrží. Za druhé kvůli morálním hodnotám, kterým se naučí, a nakonec kvůli zaopatření dítěte a další pomoci, kterou dostávají.

Dalším zajímavým faktem bylo, že rodiče bez ostychu řekli, že by děti do „Harrisonovy školy“ posílali, i kdyby jejich děti žádnou podporu nedostaly.

To je potvrzením, že tamní program je stále oceňován a je velkou pomocí slumové komunitě v Badowitzě.

Uniforma, povlečení, ručníky

Toto byl moment, na který všechny děti čekaly. Každé dítě dostalo od IN Network uniformu, povlečení a ručník (viz fotografie). Těmito dárky byly naprosto nadšené.

Postřehy srílanské koordinátorky

Slečna Rebecca nám napsala: „Viděla jsem rodiny, které už netíží tolik břemen. Viděla jsem také spoustu rodin, které vystoupily z chudých poměrů. Vzdělání, které poskytujeme, zlomilo pouta negramotnosti a dalo lidem hlubší a silnější touhu k vyniknutí v životě. Osobně mě velmi potěšilo vidět dospívající účastnit se našich programů s takovým nadšením. Je těžké pracovat s těmito dospívajícími, ale naši odměnou je vidět změny v chování a životě některých těchto dětí, kteří k nám přicházejí z problémových rodin.“

Můžete se modlit:

- děkujte za úspěšné otevření nové budovy Harrisonova centra péče o děti, kterému byl přítomen i městský starosta. Byl to skvělý čas s dětmi, jejich rodiči, učiteli, členy městské rady a týmem IN Network z Irsku. Ze Srí Lanky nám napsali: „Přítomnost starosty jsme hodně ocenili, zvláště v tomto stresujícím čase, který Srí Lanka nyní zažívá; ten den vybuchly nedaleko poblíž města Colomba dvě bomby, které zabily dost lidí. Nikomu z nás se nic nestalo.“
- za Florence, sestru ředitelky srílanské pobočky Cynthie Devadasonové, která je velmi nemocná, tělesně slabá a nevidí, je dezorientovaná a neví, kde se nachází, ani co se kolem ní děje. Potřebuje neustálou péči ve dne i v noci. Cynthia a její druhá sestra Yvonne se střídají v péči o ni a zaměstnaly také ženu, která s ní zůstává přes noc. Cynthia píše: „Děkujeme Bohu za sílu, kterou nám dává každý den, abychom šťastně a s veselou myslí přečkaly tuto každodenní rutinu.“ Modlete se obzvláště za sílu pro Cynthii, která se potýká se svou prací a péčí o Florence.
- za konec násilí, které působí teroristická organizace Tamilští tygři (LTTE), za vládu a její rozhodování.
- za lidi nacházející se v nejistotě: buddhismus je náboženství založené na pasivní rezistenci a snášenlivosti, naproti tomu násilí buddhistických extrémistů zaměřené proti tamilským hinduistům a křesťanům zničilo iluzi spousty lidí.
- za církevní vůdce, aby měli moudrost v reakcích na trvajících pronásledování (Direct, www.prayer.cz, podává zprávu např. o zastřelení srílanského kazatele; kromě něj byla postřelena také jeho manželka, která je v kritickém stavu, jejich dvouletý syn byl svědkem střelby).

Z FILIPÍN

Konec školního roku - absolventi

Na Filipínách bude brzy končit školní rok a školu dokončí další absolventi. To je vždy velká radost. Informace z letošního roku teprve dostaneme, přinášíme Vám přehled z loňského roku:

7 studentů zakončilo studium na vysoké škole,

22 jich odmaturovalo na střední škole,

60 dětí ukončilo základní školu.

Během posledních 14 let úspěšně dokončilo vysokou školu 59 podporovaných studentů, z nichž 22 získalo titul. Z těchto studentů je dnes 7 učitelů, 5 inženýrů, 1 fyziologický terapeut, 1 sociální pracovník, 1 námořní dopravce, 2 počítačové technici, 2 absolventi oborů psychologie a komunikace, 1 teolog a 2 úředníci, z nichž jeden pracuje v zahraničí.

Příběh podporované dívky

Zenovie je nejstarší z pěti dětí. Její rodina žije ve slumu v někdejší skvoterské komunitě na Filipínách. Zenovie byla ve 2. třídě, když ji mezinárodní organizace IN Network začala podporovat na studiích. Finanční prostředky jí po celou dobu daroval dárc z Nového Zélandu.

V březnu 2006 Zenovie ukončila své bakalářské studium pedagogiky se zaměřením na matematiku. V současnosti učí na Křesťanské akademii v Blueridge. Zenovie je také aktivně zapojena v roli vedoucí mládeže, jak ve svém sboru, tak v celé komunitě.

25 let služby IN Network na Filipínách

V lednu 2008 se filipínští kolegové z mnoha regionů sešli na konferenci. Bylo mnoho událostí z minulého období, které je povzbudily. I přes opakované živelné pohromy (tajfuny), ke kterým došlo v oblasti Bicol, se pracovníci IN Network osvědčili ve službě a pomoci tamním komunitám – pomáhají všem lidem bez rozdílu vyznání. Díky lékařským a dentálním misím (což byl i jeden z předmětů Vánoční sbírky 2007) byli místní křesťané schopni postarat se o nejnětější potřeby postižených. Lidé byli pohnuti touto obětavostí a tisíce z nich ptaly, jak mohou žít s Bohem. Vznikají zde nové sbory.

Závěrečné slavnostní večere se zúčastnila i starostka města Marikina City, paní Marides C. Fernando. Ve svém pozdravu ocenila práci filipínské pobočky IN Network a přiznala, že skutečná proměna přichází tam, kde lidé počítají s Bohem.

Expanze pomoci dětem

Nejen že Dálková adopce PLUS na Filipínách dosáhla svého cíle pomoci 1000 dětem, ale dokonce jej přesáhla více než o polovinu. Z celkového počtu 855 dětí, kterým pomohla během 13 let, tato služba rozkvetla do konce ledna 2008 na 1683 dětí. Z původních 438 podporovaných studentů v lednu 2003 má dnes filipínská Dálková adopce PLUS 863 příjemců podpory a podle posledních záznamů ještě 59 uchazečů čeká na svého dárcu podpory.

Dálková adopce PLUS také rozšířila svou pomoc, když 6 koordinátorů začalo působit i v sousedních vesnicích a městech. Oblast Magat Salamat expandovala do San Jose, Relocation a Mascap v Montalbanu. Pracovníci z oblasti Santa Rosa pomáhají také v Lian Batangas a Magdaleně (Laguna), zatímco oblast Albay expandovala do Amtic, Baligang a Tambo, Basicao a Ranao-Ranao (kromě původních Ligao a Tabaco). Z oblasti Olandes také nově zasahujeme Katipunan, oblast Pasay má nově přidružené ještě Paliparan a General Trias v Cavite. Z oblasti Labas Bakod pomáháme ještě v Balubad a v Towerville. Koordinátoři si stále zvykají na větší počet podporovaných dětí, o které se starají, když ve stejném čase musí zvládat nová města. Ale nikdo si nestěžuje, radost z růstu pomoci nás posiluje.

Pomůžete také?

Na podporu čeká řada dalších potřebných dětí z Filipín. IN Network zde pomáhá těm nejchudším: dětem ze slumů a ze zůstalych oblastí.

Filipíny mohou působit dojmem země nepřiliš chudé. Není to tak, příjmy lidí jsou tam tak nízké, že podle BBC 80% obyvatelstva utratí 60% svých výdělků jen za jídlo.

Nadto letos záplavy a tajfuny způsobily v celé Asii přemnožení hmyzu a kvůli tomu prudce klesla úroda rýže. Podle www.aktuálně.cz všichni exportéři rýže omezují vývoz, a proto velmi stoupá její cena. Pro většinu chudých asijských rodin je rýže hlavní součástí jídelníčku, jedí ji až 3x denně. Filipíny nejsou v zásobování rýží soběstačné a prostí lidé mají obavy, co přijde.

O podporu prosí například tito chlapi:

Jexean David Pascual

Narozen 5. července 1999.

Jexean David chodí do 2. třídy. Miluje basketbal a je dobrý v angličtině. Má 3 bratry a 2 sestry. Jeho početná rodina žije v chudé venkovské oblasti u města Carigara na ostrově Leyte asi 1200 km jihových. od hl. města Manily. Většina rodin tam má svůj pozemek s domky postavenými částečně z betonu nebo ze dřeva, ale často jsou to i nuzné chatrče. Jexeanova matka je v domácnosti a otec pracuje jako řidič rikšy. Rodiče chodí do mormonské církve. Jsou tak chudí, že nemají ani elektřinu, protože si ji nemohou dovolit platit. Jejich velmi malý příjem nestačí ani na denní potřeby jeho rodiny, a už vůbec ne na školní pomůcky pro všechny děti.

John Oliver Bernardino

Narozen 28. října 1999.

John Oliver navštěvuje 3. třídu, kde ho nejvíce baví filipínština a sociální studie (to je předmět, kde děti probírají zjednodušeně dějiny svého národa a obsahuje také geografii). Ve volném čase rád hraje basketbal. Má 3 bratry. Se svou rodinou žije ve slumové komunitě Pasay City („předměstský chudinec“) na předměstí hl. města Manily na vých. pobřeží jezera Manila Bay, což je oblast častých povodní. Většina zdejších obyvatel je pod hranicí chudoby. Domky lidí tam jsou

polobetonové, jiné dřevěné a stále zde jsou také chatrče vyrobené z odpadních materiálů. Rodina Johna Olivera žije v pronajaté dřevěné místnosti velké 4x4 metry. Otec pracuje s týmem stavařů jako malíř pokojů, ale jeho příjem je velmi nepravidelný. Matka pomáhá tím, že přijímá náhodné práce, aby bylo možné vyrovnat dluhy. Jejich celkový příjem nikdy nestačí na každodenní výdaje rodiny. Nemají peníze na to, aby mohli poslat děti do školy.

Festival hudby a umění

Dálková adoptice PLUS na Filipínách pořádá každoročně festival pro děti. V uplynulém roce byl festival jiný než v předchozích letech. Filipínští mezi podporovanými dětmi objevovali hudební talenty. Festivalu hudby a umění se zúčastnilo pět regionů. Na této radosti naplněné akci se soutěžilo v pěti oblastech. Děti prokázaly svůj talent ve sborovém přednesu, sborovém zpěvu, sólovém zpěvu, v současném a tradičním tanci a ve vytváření plakátů. Jedním z pravidel bylo, že kostýmy musí být vyrobeny z recyklovatelných materiálů. Vítězové skupinových kategorií byli odměněni trofejemi. Vítězům individuálních kategorií byly předány medaile a peněžitá částka. Umístění v jednotlivých kategoriích bylo různě obodováno. Skupina s nejvyšším počtem bodů byla odměněna Velkou cenou. Tou byla největší trofej a povzbuzující finanční odměna. V době příprav děti celé dva měsíce klepaly na dveře, aby se jim podařilo sesbírat dostatek materiálu na kostýmy, a pak poprosily

své rodiče, aby jim je ušili. Nacvičovaly svůj sborový přednes, písně a tance. Ale hlavně se naučily hodnotám společného úsilí, společné práce a důležitosti týmové spolupráce.

Velkou cenu vyhrála skupina ze Santa Rosa, na druhém místě byly děti z Labas Bakod a třetí se umístila skupina z Magat Salamat. Děti se hned po vyhlášení vítězů těšily na další festival! Ten je plánovaný na 30. dubna 2008.

Podporujeme nového pracovníka

Ke dvěma podporovaným filipínským pracovníkům přibyl nedávno třetí. Jmenuje se Roger A. Buenaflo, je mu 46 let a má tři děti (viz foto). Pochází z evangelické rodiny s devíti dětmi. Žije v asi 2,5tisícovém městečku Inapatan u města Nabua v provincii Camarines Sur. Ta leží na poloostrově Bicol, tj. asi 300 km jihovýchodně od hl. města Manily, severně od oblasti Albay, odkud jsou některé podporované děti. Roger slouží v církevním sboru, který před lety sám založil. Sbor má asi 200 členů.

Můžete se modlit:

- za vedoucí koordinátorku Dálkové adoptice PLUS paní Beth Floresovou, která má kromě své práce denně program v místním rádiu „Gabay“, a to společně se svým otcem Paulem V. Mortizem. Ten před 25 lety započal práci pobočky IN Network na Filipínách a byl jejím prvním ředitelem.
- za službu i rodiny tří církevních pracovníků podporovaných z ČR.

Z NEPÁLU

Zvláštní příloha: Setkání podporovaných nepálských dětí

Zprávu o předvánočním setkání a předání dárků nepálským dětem a jejich kamarádům zasíláme dárcům podpory nepálských dětí. (Souvisí s jedním z témat Vánoční sbírky 2007: Nepál – dárkový košíček.) Ostatním zájemcům zašleme vytištěnou přílohu na vyžádání. Bude též na našich webových stránkách.

Návštěva dítěte v Nepálu

Na podzim 2007 navštívila paní Jitka Jakešová z Tábora „svou“ podporovanou dívku jménem Salina v Nepálu. Desetiletá Salina nemá snadný život: Její otec je nezaměstnaný, matka opustila rodinu a žije s jiným mužem. Salina žije s prarodiči, kteří jsou rolníci, ve vesnici u města Patan ve středním Nepálu. Rodina je hinduistická.

Paní Jakešová nám poskytla fotografie a napsala nám, že celá návštěva proběhla vesele. Podívejte se s námi:

Foto vlevo: U Saliny doma. Vlevo je koordinátor programu pan Rabindra Subba, vpravo je dcera paní Jakešové Klára, která ji doprovázela.

Foto vpravo: Salina (uprostřed) byla tak živá, že s návštěvou pobíhala po vesnici a představovala ji dalším lidem a dětem.

Foto vlevo: Škola a třída Saliny. Návštěva se odehrála v sobotu, což je v Nepálu volný den (jako u nás neděle). Kdosi, kdo bydlí hned vedle, přesto návštěvě ukázal školu. Salina sedí přímo ve své lavici. Ostatní děti jsou z vesnice, některé byly i příbuzné (sestřenice, bratranec), jiné prostě kamarádi.

Foto vpravo: Zleva: pan Rabindra Subba, babička Saliny, za ní 14letý bratr Saliny, Klára Jakešová, Salina a její dědeček a vpředu jsou další dvě malé děti.

Jak jsem cestoval po Nepálu

Úryvek ze zprávy Murariho Pandeye, koordinátora pracovníků, nám přibližuje, jak vypadá všednodenní realita Nepálu.

„S nadějí na setkání s našimi pracovníky a touhou shlédnout jejich práci jsem se 5. února vydal z Káthmándú směrem na východ Nepálu. Když náš autobus vjížděl podél řeky do hor, řidič si všiml, že něco nefunguje. Selhaly brzdy! Prasklo vzduchové potrubí. Řidič tedy zpomalil a stejně nízkou rychlostí jsme pokračovali, dokud jsme se nedostali na rovnou půdu. Všichni pasažéři, kteří o stavu situace věděli, se zhluboka nadechli, a ti, kteří nic nevěděli, si začali stěžovat na zpoždění.

Já jsem ale Bohu děkoval. Stále jsme před sebou měli velký kus cesty. Očekávalo se, že autobus dorazí do cíle před sedmou večer, ale dostali jsme se tam až o půlnoci. Všechny motely a penziony byly už zavřené. Strávit zbytek noci na vozovce v této oblasti, kde se výskyt ozbrojených konfliktů kriticky zvyšoval, nebylo bezpečné. Dozvěděl jsem se o mnoha střetech a násilích, jež se toho dne odehrály, a také, že měly na svědomí lidské oběti. Šel jsem po cestě, tiše se modlil k Bohu a prosil ho o Jeho zaopatření na onu noc. Pak jsem za sebou uslyšel nějaký zvuk, otočil jsem se a uviděl zastavovat dvě rikšy (pozn. dvoukolé vozíky poháněné lidskou silou jednoho člověka; dnes již ani ne tak tažené pěšky, jako spíše v závěsu za jízdním kolem). Jeden z řidičů se mě zeptal, jestli se nepotřebuji někam dostat.

Jak se mi ulevilo! Znovu jsem Bohu děkoval za jeho obrovskou pomoc. Zbytek noci jsem strávil v baptistickém kostele města Ithari, ve kterém působí naše pracovnice. Druhý den jsem šel do sboru v Pathari Bazar na setkání našich pracovníků, kteří se zde modlili a navzájem se sdíleli o své práci i o nápadech, jak pracovat v této situaci, kdy musí každodenně čelit politickým střetům a konfliktům.

Den voleb se každým dnem přibližuje a práce terénních pracovníků je omezena. Všude se pořádají politické kampaně a jejich aktivita by tak mohla být mylně považována za kampaň. Každý den jsme se dozvídali o množství konfliktů a střetů, některé doprovázené lidskými oběťmi....“

Statečné ženy

Ženy – vedoucí z naší církve – vytvořily pod mým vedením terénní tým pro službu lidem ve vysokohorských oblastech. Sbalily jsme si věci a vyrazily na třítydenní výpravu do vesnic oblasti Rasuwa a přes hranice Tibetu. Musely jsme jít víc než 10 hodin denně.

Hovořily jsme s lidmi, se kterými jsme se setkaly na cestě nebo v jejich domovech. Také jsme přešly hranice a zůstaly den a noc v tibetské vesnici, kde nás radostně přijali jako své hosty. Zjistili jsme, že velmi hladoví po pravdě. Žádali nás, abychom je znovu navštívili. Byly jsme šťastné, že jsme si s nimi mohli rozumět i jazykově, protože mnoho našich slov se těm jejich podobá.

Ze zprávy podporované pracovnice

Parlamentní volby v Nepálu

První volby od r. 1999 proběhly 10. 4. 2008. Ústavodárné shromáždění je voleno na 2 roky za účelem vytvoření ústavy, která má podpořit nově vznikající demokracii. Definitivní výsledky voleb

budou známe nejdříve koncem dubna. Hlasování bylo poměrně pokojné, provázené mnoha bezpečnostními opatřeními. Nepokoje a násilí, ke kterým někde došlo (i s oběťmi na životech), působili podle médií většinou mladí maoisté. Některé volební místnosti byly proto uzavřeny a tam se počítá s opakováním později.

Přímo od našich spolupracovníků z Nepálu jsme před volbami dostali tento komentář:

Poprvé v historii mají nepálští křesťané možnost ovlivnit tvoření národní ústavy!

V Nepálu je 74 registrovaných stran. Většina velkých politických stran vyhradila křesla pro menšinové představitele, do tohoto řazení spadají také křesťané. Mohli jsme být svědky toho, jak se političtí představitelé vydávali do kostelů a žádali o hlasovou podporu. Pokud se hlasy křesťanů nerozdělí, je možné že budou hrát rozhodující roli při postavení politické strany do vládnoucí pozice. Doufáme tedy, že volby přinesou nepálským křesťanům nové záblesky naděje.

Uvědomujeme si však tlak maoistů (pozn.: maoismus je variantou komunismu, podle učení čínského vůdce Mao Cetunga), i tato strana je jedním z větších volebních soupeřů. Jedné z bojujících stran bránila ve volebních kampaních a na volební kandidáty vážně útočila. Někteří z kandidátů této druhé strany za to již zaplatili životem. Maoisté prohlásili, že pokud prohrají, s výsledky se nespokojí a nepřijmou je. Čím více křesel získají, tím větší vliv budou mít v nové vládě a tím více se budou podílet na vytváření nové ústavy.

Zdroj: IN Network

Co dodávají média

Volby mají být prostředkem ke sjednocení země, kde vedle sebe žijí příznivci monarchie, demokratické síly a maoistické skupiny. Ty už od r. 1996 bojují proti vládě a usilují o zrušení monarchie (což fakticky proběhlo v r. 2006) a vytvoření komunistického státu. Za celou tu dobu zahynulo v bojích přes 13 000 lidí. Maoisté kontrolují velkou část země a mají dost silnou pozici, protože Nepál je velmi chudý, má velmi zanedbanou ekonomiku. Udává se, že Nepál je nejchudší z asijských zemí. Třetina obyvatel musí vyjít s méně než dolarem na den, a tak je jim blízká idea zemědělského komunismu, i když 80% obyvatel jsou hinduisté. Největším přáním prostých lidí v těchto volbách bylo, aby po letech nestability nastal opravdový mír.

Podle www.novinky.cz, ČTK, iDNES.cz a www.sme.sk

Můžete se modlit:

- děkujte za velký růst křesťanských církví,
- děkujte za to, že občanská válka skončila,
- děkujte za to, že země byla deklarována jako světský stát (byl odstraněn dřívější statut hinduistického království) a Vánoce byly uznány jako státní svátek,
- za konec násilí, za to, aby zvolení lidé sestavili dobrou ústavu,
- za to, aby byly přijaty zákony, které chrání náboženskou svobodu, dosud totiž platí ty staré restriktivní, i když se neuplatňují v praxi,
- za službu a ochranu místní církve a za 5 pracovníků, které z ČR podporujeme.

Z UGANDY

Novinky od ředitele pobočky

Tento rok se naše vedení rozhodlo podpořit v obou našich školách - v Buikwe i v Kiyindi - anonymní HIV testy, ze kterých jsou místní lidé nadšení a jsou za ně vděční.

V této zoufale chudé části Ugandy, kde IN Network působí, je zapotřebí 18 nových tříd, a tak bude možné pomoci vzdělávat více dětí. Výstavbu čtyřech tříd bude financovat IN Network Kanada.

Obě oblasti Buikwe i Kiyindi se nacházejí na silně muslimských a nábožensky tradičních územích Ugandy.

Během uplynulého roku se na různých církevních akcích rozhodlo pro život s Bohem 62 lidí (myšleno v oblasti, kde IN Network působí). Křesťanský sbor v Buikwe je pro některé členy příliš daleko (chodí pěšky). Proto jsme založili nový sbor v Ssalye. Prožíváme velký růst ve službě mladým, mnoho mladých se aktivně podílí na akcích sboru. Žít život s Ježíšem chce také starosta jedné vesnice.

Justus Miwanda, ředitel IN Network v Ugandě

Služba

James Tibitta zorganizoval v muslimské části Ugandy 7 křesťanských shromáždění. Pro církevní partnery IN Network není neobvyklé být zodpovědný za tolik lidí, jeden má zodpovědnost i za 21 shromáždění. James je ženatý, má dva syny a dvě dcery, ale o domov se dělí ještě se 7 sirotky a 3 vdovami, což je výsledek pandemie HIV/AIDS. Tento muž urazí po špatných silnicích velké vzdálenosti, aby povzbuzoval nové sbory, aby učil, radil, trénoval a dodával odvalu věřícím, kteří jsou v jeho péči a zvláště místním vedoucím ve sborech. Růst jeho služby znamená, že má mimo jiné na starost i vyhledávání vhodných pozemků pro stavbu církevních staveb.

Život v Ugandě

Na fotografii je typické obydlí pro dvě rodiny, každá má 5 – 6 dětí. Pro celou rodinu musí stačit asi 12 m².

Bible pro Ugandu

Díky podpoře dárců můžeme přispívat na Bible, po kterých je v Ugandě velká poptávka a jsou pro místní lidi velmi drahé. Bible mohou lidem dát přímo terénní pracovníci IN Network. Máme radost z darů, které nám na tento účel věnovali dárci do Vánoční sbírky 2007. Podpora tím však nekončí, ale díky Dálkové adopci PLUS pokračuje. V Ugandě tak zatím nepodporujeme konkrétního pracovníka, ale financujeme právě Bible. Jsme vděční za povzbuzení a porozumění dárců. Někteří z nich si ještě dobře pamatují dobu, kdy jsme i my v ČR neměli možnost koupit si volně Bible – i když z jiných důvodů, kvůli totalitě. Proto můžeme lépe pochopit tuto potřebu.

Potřebu Bibli nevyslovují jen církve. Ugandská vláda před několika lety nařídila, jak to sami nazvali, náboženské vzdělávání. Četba Bible a náboženské vyučování mají být součástí školního vyučování. Přesto vláda nikdy nebyla schopná poskytovat učebnice, což jsou v tomto případě Bible. Poskytnout Bibli učitelům jim tak pomůže naplnit školní osnovy.

Můžete se modlit:

- za ředitele Justuse Miwandu, který stráví polovinu každého roku na cestách, aby prezentoval práci v dárcovských zemích a motivoval další dárcce k podpoře. Ale i za jeho manželku Deborah, která zůstává doma s třemi malými dětmi.
- za dobrý průběh prací i financování stavby nových tříd ve školách,
- aby pobočce zůstalo velice dobré administrativní zvládnutí nárůstu podpory.

ZDRAVÁ MLÁDEŽ

Vybral jsem pro Vás opět několik úryvků ze zpráv našich spolupracovníků. Na prvním místě jsem dal slovo Romanu Kladivovi. Roman nám v rámci své zprávy nabízí velmi osobní pohled na problémy dnešní mladé generace. Roman je mezi nimi dnes a denně doma – počítám, že i Vás vezme jeho prostá analýza za srdce stejně jako mne.

Další příspěvky jsou dnes do velké míry zaměřeny nejen na samotné přednášky na školách, ale na důležitou součást naší práce: na následné aktivity. Patří sem klubové akce, sportovní akce, víkendovky. Zvláštním fenoménem jsou tzv. UpGrade, které pořádají naši spolupracovníci v Liberci. Nedaří se mi jedním slovem vystihnout, co jsou UpGrade - jakási „všeohsměš“ plná překvapení, skvělé akce pro mladé a nadto – jak název napovídá – s pozitivním dopadem. Čtěte a uvidíte.

Váš Petr Horáček

Roman Kladivo

...Začal další rok mé spolupráce s Nadací Mezinárodní potřeby. Jsem za to upřímně rád. Mým cílem je být pro mladé dospívající lidi pozitivním vzorem. Mám tu možnost chodit do středních škol a mluvit se studenty o vztazích v rodině, partnerských vztazích, drogách, pohlavních chorobách, rasismu atd. Mladé lidi povzbuzuji k zodpovědnému přístupu k životu. Tuto práci bych nikdy nemohl dělat bez Ježíše, který mi dává sílu, smysl mému životu a ohromnou motivaci jít mezi mladé lidi. Druhou věcí, bez které se neobejdu a která s prve řečeným úzce souvisí, je finanční podpora od Nadace Mezinárodní potřeby. Této podpory si vážím...

Určitou část své zprávy věnuji svému pohledu na situaci zde v České republice, potažmo v Evropě. Upřímně obdivuji veškeré dárcy, kteří podporují naši práci. Na první pohled se totiž o mnoho efektivnější může zdát podporovat africké či asijské programy. Já ale vidím velkou potřebu i tady u nás!

Naše ekonomika roste, vzdělávací systém je na dobré úrovni. Ne všechno ale funguje tak, jak by se očekávalo. Kolují pomluvy a lidé žijí ve strachu. Společnost ovládá materialismus. Lidem chybí základní důvěra. Mnoho věcí včetně komunikace se stává anonymnější. Ekonomika sice roste, slýcháme neustále o zvyšování hodnoty průměrného měsíčního platu. Realita je nicméně ne tak pozitivní. V naší zemi je stále rozšířená korupce. Hodně lidí nepřišlo ke svému bohatství čistou cestou. Mladí lidé inklinují k možnosti rychlých výdělků, které je odvádějí od životního řádu a pozitivních hodnot. Lidé necítí potřebu vstupovat do manželství. Vytrácí se intimita, tu nahrazují povrchní vztahy, je normální střídat sexuální partnery. S nevěrou ve vztazích se skoro i počítá. Někdy mi připadá, že jsme si od vyspělého západu vzali spíše ty negativní věci. Mladí lidé mají velice těžkou pozici ve svém dospívání. V České republice je situace o to specifitější, že se nacházíme v období pouhých 18 let od pádu totalitního režimu. Generace rodičů nynějších mladistvých v mnoha oblastech nedokázala zachytit liberálnost, kterou mladí lidé prožívají, jaké mají možnosti. Mladým chybí vedení od rodičů, úcta ke starším, pozitivní vzory. A tak se nezřídká stává, že patnáctiletý syn, zmítán tlakem médií, vrstevníků a vymoženostmi moderní doby, nemá ve svém otci vzor. Otec sám často se synem soupeří, snaží se mu vyrovnat, což je skoro nemožné. Otec je prostě ještě ze „staré školy“, v 55 se mu špatně shání zaměstnání, pracovat musí samozřejmě i matka. Na dítě tudíž nezbyvá čas. Výchova je zanedbávána. Děti se stávají bezprizorními. Mnoho rodin je též rozvrácených, děti vyrůstají v neúplných rodinách. Každou chvíli řeším v e-mailech zповědi „náctiletých“, kteří v tom či onom nevědí, jak dál. Nedávno mi psala středoškolačka o své kamarádce, co má tendenci sebepoškozovat se, pořežávat si ruce atd.

Poslední dobou se mi stává, že přijdu do nějaké třídy na přednášku a hned zpočátku vycítím, že něco není v pořádku. A tak se úplně zastavím, rozhlednu se bedlivě po třídě a otevřeně se jich začnu ptát na problém, který tam cítím. Před pár týdny jsem se dostal do převážně dívčí třídy, kde probíhala pořádná šikana od jedné starší dívky k těm ostatním. Anž bych přesně věděl proč, mluvil jsem mnoho takových slov, která se týkala sebepřijetí. Některé dívky to neunesly a s brekem opustily třídu, jiné se se mnou hádaly a chovaly se hystericky... Po té dvouhodinové přednášce se třída hodně uvolnila, sami učitelé mi potvrdili, že se tam od mé návštěvy i lépe učí. Přitom já takhle tu přednášku neměl dopředu připravenou. Některé studentky pak dorazily i na UpGrade, naši skvělou volnočasovou akci pro mládež.

Patrik Müller

Těsně před Vánocemi jsme uspořádali UpGrade (již tradiční zábavné a diskusní setkání) na téma Deprese, kam přišlo kolem 60 lidí. Spousta z nich prožívá Vánoce jako pokryteckou část roku, kdy se dospělí přetvařují a vyvolávají umělý pocit spokojeného domova, byť se za celý rok nesnesou. Po skončení UpGradu jsem mluvil s několika lidmi a nakonec jsem byl v hloučku šesti kluků. Všichni byli rádi, že nejsou jediní, kdo prožívá podobné Vánoce, a že nemusí své pocity v sobě dusit. Povídali jsme do půl desáté, přičemž je normální, že končíme tak ve 20 hodin

a studenti odchází nejdéle do 21. Byl jsem rád, že u kluků nešlo jen o nějaký obdiv, ale o opravdový zájem poznat jiný život. Mohl jsem jim vyprávět, jak jsem to v pubertě prožíval já a jak se vše změnilo díky Bohu, takže si Vánoce dnes se svou rodinou užívám.

Poslední větší akcí byl další UpGrade o drogách, který se uskutečnil 29. února. Komplikací byla ta skutečnost, že jsme museli pronajmout nové prostory v jiné části města. Do budovy, ve které jsme byli doposud, začalo zatékat. Nebyli jsme si jistí, zda někdo vůbec přijde, ale přišel pro nás neuvěřitelný počet lidí, kolem stovky. UpGrade byl plný legrace a parodií na naše přednášky. Na závěr jsme měli předem domluvenou přepadovou akci policejního zásahového komanda se psem. To nikdo ze studentů nečekal a rozhodně to nebrali jako velkou legraci. Byli skutečně překvapeni, čeho jsme schopni. Na Upgradech se prokazuje to, co máme napsané na pozvánkách: „Setkání s Majákem (= jméno naší neziskové organizace) způsobuje závislost.“ Faktem je, že se studenti drží našich akcí a spoléhají na to, že tu jsme pro ně a přijímáme je se vším vsudy.

Petra Mecnerová

V únoru jsem dostala skvělou příležitost přiučit se a nasbírat zkušenosti v organizaci, která má dlouholeté zkušenosti s prací mezi dětmi a mládeží, v zlínské Unii Kompas. Co se týče standardů, bylo mi umožněno nahlédnout tzv. pod pokličku a pročíst si, jak mají standardy vytvořené v Unii Kompas. Také jsem mohla vidět, jakým způsobem tuhle písemnou agendu zavádějí pracovníci Unie Kompas do praxe, což bylo velmi inspirativní pro moji práci v Pavučině (občanské sdružení). Byla jsem na klubech, mohla jsem si povídat s dětmi, dokonce jsem měla příležitost povídat si s některými z nich o své víře v Boha. Dalším skvělým zážitkem byly přednášky s Martinem Stavjaníkem. Vidět kolegu v akci je vždy obohacující. Přednášky byly na téma šikana a byli jsme ve dvou 5. třídách. Každá třída měla svou jedinečnou atmosféru. Líbilo se mi sledovat, jak děti mění chování vůči sobě navzájem v závislosti na tom, co jim Martin povídal a jak jim formou her ukazoval na jejich vzájemné vztahy. Byly to tři naplno strávené dny ve společnosti úžasných křesťanů, kteří mě hodně naučili. Během března jsem dokončila jeden cyklus přednáškového programu Etických dílen. Některé z dětí ve třídě, v níž jsem byla, vyrůstají v diagnostickém ústavu – mají výchovné problémy, některé jsou mentálně handicapované, některé fyzicky handicapované. Komunikace s nimi byla dost zajímavou zkušeností. Během lekci totiž děti příliš nekomunikovaly, dávaly najevo nezáměr, bylo náročné je získat pro diskusi. Ovšem reakce, které mi pak některé z nich psaly na e-mail, byly velmi osobní a povzbudivé.

Martin Stavjaník

Přicházím k Vám poprvé v novém roce 2008 se svou zprávou z činnosti. Za období uplynulých čtyřech měsíců jsem absolvoval 71 přednášek pro 1 435 posluchačů. Jak již jsem psal ve své minulé zprávě, mám velkou radost z toho, že v letošním školním roce převládají mezi mými

aktivitami dlouhodobé programy pro nějaký třídní kolektiv. Díky tomu mohu se stejnými studenty prožívat více času a skrze problémy, které spolu řešíme v rámci kolektivu i soukromě, mám více příležitostí je ovlivňovat.

Uvedu příklad: měl jsem v jedné 7. třídě (děti okolo 13 let) během podzimu 3 takové programy. Bylo to místy velmi náročné – kolektiv prožíval krizi a některým se nechtělo spolupracovat s ostatními ani se mnou. Prošli jsme spolu také několika konfrontačními programy, které na jednu stranu velmi vyjasnily a pomohly otevřít vztahy, ale na druhou stranu přinesly někomu i bolest. Když jsem byl v této třídě v prosinci naposledy, mnozí z žáků v závěrečné zpětné vazbě vyjadřovali svou radost z toho, co vše mohli díky programům prožít, a lítost, že už končí. Bral jsem to s rezervou – už se mi několikrát něco podobného stalo a většinou nadšení žáků po pár dnech vyšumí nebo prostě není z hlediska školy možnost, aby nějaké programy pokračovaly, protože pro učitele je studium mnohem důležitější prioritou. O to větší bylo pro mě překvapení, když mi začátkem ledna volala třídní učitelka této třídy, že žáci mají eminentní zájem v programech pokračovat. Ale protože škola už není ochotna podílet se dále na financování těchto programů, žáci se domluvili (a jejich rodiče na třídních schůzkách odsouhlasili), že další sérii programů si budou platit sami... Nemohl jsem věřit vlastním uším – ještě se mi něco podobného nestalo. Že by chtěli prodloužit besedu o hodinu, to se občas stane, ale že chtějí na sobě a svých vztazích tvrdě pracovat a ještě si to sami zaplatí, toho často nejsou schopni ani dospělí lidé!

Další velkou radost v posledních týdnech a měsících mi dělá kamarádka Hanka. Známe se z našeho volnočasového klubu již asi 3 roky. Teď jsem ji mohl pozvat na naše pravidelná mládežnická setkání (tj. v církvi), která jsem před časem začal vést. Hance je 16 let a je velmi silnou osobností ve svém okolí, ovlivňuje své kamarádky pozitivním způsobem a hodně pro ostatní znamená. Začala přicházet na setkání a vodit tam také různé své další kamarádky, takže tam během podzimu přišlo 5 různých lidí... Vždy jsem byl překvapen, když před naším pátečním setkáním mládeže zavolala s otázkou: „Ahoj, nevdalo by prosím tě, kdyby dnes se mnou na mládež přišla ještě jedna holka...?“ Hanku (i její kamarádky) to v mládeži baví, líbí se jim tento zajímavý způsob trávení volného času.

Roman Želonka

Roman vstoupil do vedení volnočasové práce pro mládež v Havířově poté, co její zakladatel David Říman, dříve náš spolupracovník, odešel do jiné práce. Toto je výňatek z jeho první zprávy.

Před rokem a půl jsem opustil své civilní zaměstnání, abych začal pracovat s Davidem Římanem v klubu mezi mladými lidmi. Je to velká věc, že klub máme. Pro mladé lidi z našeho města Havířov je klub otevřený 4 dny v týdnu. Je to

místo, které je výjimečné. Přicházejí sem mladí lidé všeho typu, aby využili nabídku a účastnili se připravených programů. Vědí, že jsou v klubu, který je v budově církve, vědí, že pracovníci klubu jsou křesťané. Klub je tím místem, kde můžeme navazovat vztahy s přichozími, můžeme s nimi mluvit a taky jim naslouchat.

Výjimečnost toho, co v našem městě nabízíme mladým lidem, jsem si znovu uvědomil na začátku letošního roku, když jsem dělal statistiku roku 2007. Našemu týmu se toho povedlo hodně...

Proto jen stručně uvedu informace za poslední rok, kdy jsme uskutečnili 180 klubových dnů pro mladé lidi. Na programu byly například Tématické večery, Cestopisy hostů, Hry a soutěže v klubu, Grilpárty, Koncerty hudebních skupin, Videoprojekce a zábavné programy v klubu. Pořádali jsme turnaje ve volejbale a v bowlingu poblíž klubu. Dalším programem byly třeba diskuse a workshopy v klubu. Velký zájem byl o 48 hudebních klubů s lekcemi hry na kytaru.

Navíc jsme realizovali dalších 20 dnů na akcích mimo klub – z toho 12 dnů na víkendových akcích s pobytem venku, 4 odpoledne s lezením na umělé stěně, akci Paintball.

Za důležité považuji i to, že jsme občas dali mladým uživatelům klubu možnost vyzkoušet si připravit pro ostatní vlastní klubový program. Pro ty odvážné, kteří si vlastní program vymysleli, jsme nabídli výpomoc s přípravou a využití celého prostoru a materiálového vybavení klubu. Vznikly tak další zajímavé programy pro mládež a prohloubily se vztahy mezi námi...

Zcela novým klubovým programem je filmový večer, bývá jednou za měsíc. V ten den máme večer v klubu projekci filmu, ke kterému je připravena diskuse nad obsahem filmu. Vybíráme filmy tak, aby následné povídání bylo na téma smyslu života, víry a naděje. A diskuse s mladými lidmi v klubu bývají zajímavými chvílemi. K příběhům obou filmů se po projekci hodně diskutovalo a to je pro nás skvělé! ... Proto se těšíme na třetí a potom další filmové večery v příštích měsících.

PODPORUJEME VYSÍLÁNÍ TWR PRO MLÁDEŽ

Naše správní rada učinila již vloni rozhodnutí podpořit pro letošní rok mimořádným grantem vysílání české sekce křesťanského rádia TWR (více na www.radio7.cz). Jedná se konkrétně o tyto pořady pro děti a mládež:

Kormidlo: Komponovaný pořad skládaný z příběhů, rozhovorů, písniček s komentářem moderátorky. Kormidlo má v sobě krátkou rubriku pro menší děti.

Tam-Tam: Pořad obsahuje rubriky: Víte, že... (rekordy, zajímavosti), Rozhovor, Biblifuk (populárně podaná vybraná biblická témata), soutěž, povídka a výzvu, kontakty, informace atd.

Kanafásek (doplnek pro menší děti): Večerní pohádka či příběh doplněný písničkou a komentovaným čtením z Bible. Pohádky a příběhy jsou vybírány jednak z dílny křesťanských autorů, jednak z klasické tvorby.

Čerstvé zprávy – interní zpravodaj, distribuujeme zdarma našim dárcům. Nadace Mezinárodní potřeby, Hlavní 91, Smržovka, p. 468 41 Tanvald. IČ: 63836831. Tel.: 483 394 202, 732 373 573. E-mail: incz@incz.info, www.incz.info.
Bankovní spojení: UCB Liberec, č. ú. 139513054/2700. Neprošlo jazykovou úpravou. Za obsah odpovídá: Mgr. Petr Horáček.